

Ermeni Soykırımı: Kanayan bir yara.. / Ergün ÖZALP

Bu yılki 24 Nisan, Ermeni soykırımının 100. Yıldönümüne denk geldi..Elbette yoğun tartışmalar da gündeme geldi. Özellikle devlet ve eğemen sınıflar cephesinden sorun , şoven ve ırkçı gerekçeler ardına sığınarak inkar edilir, Çanakkale Zaferi ile örtölmeye çalışılırken, sosyalist ve demokratlar cephesinde de , yüzleşme çağrılarına ve bazı titrek kabullere sahne oldu. Kavramsal düzeydeki tartışmalarda ise, *“Ermeni Soykırımı“ kavramını kullanmayalım, toplu kıırım, büyük felaket, katliam vb. demek daha doğrudur, çünkü soykırım kavramı, 2. Dünya Savaşı sonrasında kabul edilen, ilk olarak Nazi Savaş suçlarına uygulanan ve devletlere hukuksal yükümlölük getiren bir kavramdır“* gerekçeleri tazelendi. Birleşmiş Milletler'in , *“Soykırım suçu“* nu Tanımlamasına göre: *“Ulusal, etnik, ırksal ve dinsel bir grubun bütü- nünün ya da bir bölümünün yok edilmesi niyetiyle girişilen şu hareketlerden herhangi biridir: grubun üyelerinin öldürölmesi; grubun üyelerine ciddi bedensel ya da zihinsel hasar verilmesi; grubun yaşam koşullarının bunun grubun bütününe ya da bir kısmına getireceği fiziksel yıkım hesaplanarak kasti olarak bozulması; grup içinde doğumları engelleyecek yöntemlerin uygulanması; [ve] çocukların zorla bir gruptan alınıp bir diğerine verilmesi.”*

Soykırım kavramının mucidi olan *Rafael Lemkin*'dir.Rafael, 1921 yılında Talat Paşa'nın öldürölmesi davasıyla yakından ilgilendiği dönemde, Talat Paşa'nın milyonlarca kişinin ölüm emrini vermesine karşı serbestçe dolaşmasını ve Berlin'de bir Ermeni tarafından öldürölmesinden sonra, milyonlarca kişiyi öldürenin değil de , bir kişiyi öldürenin cezalandırılmasına, şaşırır ve bunun edenlerini araştırmaya yönelir.Ve öğrenciliğini , hukuk okumayı tercih ederek sürdürür..Lemkin, devlet görevlilerinin işledikleri toplu katliamlardan dolayı yargılanmasını gerektirecek bir kanun yaratmak hedefiyle çalışır..Lemkin, *“Soykırım“* kelimesini ilk olarak 1944 yılında bir kitabında tanıttıktan sonra, uzun uğraşlar sonucu , konuyu, 1948'de Birleşmiş Milletlerden bir sözleşme olarak geçirtir.Lemkin, tüm röportajlarında ve yazdığı tüm yazılarda sürekli olarak, *“Ben bu kavramı Ermenilere yapılanlardan dolayı buldum”* demektedir. Yani bu kavramın,oluşturulması ve bulunmasında, 'Ermeni Soykırımı' ile sağlıklı bir hesaplaşma yapılmayışının payı tayin edicidir. Kavramın ilk kez , Hitler'in Yahudi Soykırımı'na yönelik olarak uygulandığı biliniyor.Hitler'in suçlarını planlarken; ermenilere yapılanların cezasız bırakılmasından da, cesaret aldığı olgusal bir gerçektir.

Ermenilerin ve onların bugün önde gelen yazarlarının söylediklerine baktığımızda, soykırım olup olmadığına dair kendilerinden kanıt göstermelerinin istenişini , sorunun tarihçilere bırakılarak geçiştirilmesini; haklı olarak, *“ermenilere yönelik hakaret ve küfür, yaralarının kanatılması “* olarak görüyorlar.Çünkü *“en büyük kanıt, belge biziz “* diyorlar. Gerçekten de bu yüzyılın başında Anadolu'da 2925 yerleşim noktasında yaşayan yaklaşık 2 milyon Ermeniden, onların kilise ve okullarından mal ve mülklerinden geriye ne kaldı ? diye soruyorlar. Bu konuda elbette Ermenilerin ninelerinden dedelerinden dinledikleri, yaşadıkları acı olayların anlatımları ve canlı tanıkların söyledikleri, gözlerimizle gördüklerimiz ve tanık olduklarımız, milyonlarca belgeden daha değerli değilmidir?

‘1.5 milyon Ermeni değil de' 800.000 ermeni , tehcir yollarında çetelerin kürt aşiretlerin saldırısı sırasında öldürölüdü, bilinçli bir soykırım yapılmamıştır‘ demek; Ne, osmanlı'yı soykırımı teşvik eden ve yönlendiren Alman Emepryalizmini, ne Osmanlı'nın icraatını aklamakta, ne de bu suça ortaklık yapan ve Cumhuriyetin kuruluşuna önderlik eden ittihatçı kadroları temize çıkarmaktadır..Cumhuriyet'in kadroları, Ermeni mallarını tapularla, katliamlarda payı olanların üzerine geçirerek, ermeni kadınlarının isimlerini değiştirerek, müslümanlaştırıp gönölsüz evliliklere zorlayarak ve Ermeni kilise ve okullarını temel taşlarına dek sökerek, köylerinin adını türkçeleştirip ermeni varlığının ve kültürünün kökünü kazıyarak; soykırım suçunun izlerini yok edeceklerini sandılar.. Sadece bu da değer, Osmanlı mahkemelerinde Ermeni tehciri ve katliam suçlarını planlamakla yargılanan ve idam kararı verilen, Talat Paşa , Enver Paşa ve birlikte oldukları bazı ittihatçı kadrolar; Malta sürgünü sonrasında, Cumhuriyet Hükümetinin affına mazhar olarak yönetici görevlerine tekrardan döndüler ve bazıları 1938 Dersim Soykırımı'nda da rol oynayarak; *“tekerrür suçu“* işlediler.

Ermeniler halen baskı altındadır, gizli olarak yaşamlarını sürdüren ermeniler de vardır, Ermenilerin katliamı, mal varlıklarına el konulması halen sürdürülmektedir, yani süreçte bir kesinti de olmamıştır. Hrant Dink'in planlı bir devlet operasyonu ile katledilmesi, daha dün gerçekleşti . Bugün de inşaatında Hrant'ın ve yüzlerce Ermeni yetim çocuğun yer aldığı, yasal olarak Ermeni mülkü olarak kabul edilmiş olan, ermeni yetimlerin emek ürünü olan Tuzla'daki Aren Kamp'ı; yerine lüks villalar yapılmak üzere yıkılarak , gözü dönmüş kapitalistlere rant sağlasın diye peşkeş çekilmek isteniyor.

Tarihte kalmış her haksızlığa, savaşta ölümlere, katliamlara, Soykırım mı diyeceğiz? İşte kızıldereilerin Amerika ,da yok edilmesi, Avustralya'da Aborjinlerin soyunun kurutulması ve Afrika'da emperyalist devletlerin yaptıkları katliamlar vb. Peki bunlar da soykırım değil midir? İnsanlık tarihinin verdiği, insan vicdanının verdiği hüküm , kuşkusuz, emperyalistlerin ve onların bir kurumu olan Birleşmiş Milletlerin , '*Soykırım Tanımı*' ndan ve mahkemelerin kararından daha değerlidir. Tarih boyunca, halkların, hakları için ayağa kalkan direnen toplulukların yok edilmesi, hangi dönem yapılırsa yapılsın, bilinçli ve planlı bir yer değiştirme / Sürgün ve katliam olarak gerçekleşmiş, o topluluğun kökü kazınmış, kazınmaya çalışılmış ise; bu vicdanımız yönünden soykırım suçudur. 2. Dünya savaşı Birleşmiş Milletler'in kabul ettiği kavram, bu suçları işleyenlerin yaptıklarının yanlarına kâr kalmaması için, uluslararası bir mahkemede yargılanmayı ve karar sonucu ilgili ülkeye uygulanacak yaptırım ve hukusal süreci de konu ediniyor. Yani Birleşmiş Milletlerin tanımı olmasaydı ne değişecekti? Ermenilerin tarihte Anadolu'da yaşadıkları, sonrada buharlaşıp yok olduklarını yalanı ve palavrasını mı anlatacağız? Türk ya da kürt müslüman dedelerimizin, vatan ,millet ve din adına, bilerek ya da bilmeyerek , kışkırtılarak işledikleri, ya da yönlendirildikleri İŞİD vari suçları; '*vatan savunması*' olarak mı alkışlayacağız?

Sonuç olarak, gerçek, gerçektir, hiçbir gerekçeye ve yalana başvurmadan, ermenilere yapılanlar, kabul edilerek, yüzleşilerek, acıları paylaşılarak, öncelikle vicdanlar temizlenmelidir. Yeni kuşaklar doğru bir tarih bilgisiyle eğitilmelidir, yalanla değil..Uluslararası hukuk, böyle bir sorunda ne yapar ne yapacaktır? Bu esasen onların sorunudur.Ama uluslararası bir karar olmaksızın (*Savaş sonrası Almanya'nın Yahudi Soykırım suçu nedeniyle Nürnberg'te mahkum olması gibi.*) Bir milletin, aydınlarının, halkların böyle bir suçla yüzleşmesi; o halkı ve ulusu sadece onurlandırır ve bu, uluslararası bir mahkemenin, bir parlamentonun alacağı karardan binlerce kez daha değerlidir.

(Mayıs / 2015 arkadaş)